

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1969-1970.

28 APRIL 1970.

Ontwerp van wet houdende goedkeuring van het Verdrag inzake de uitoefening van de visserij op de Noord-Atlantische Oceaan en de bijlagen, opgemaakt te Londen op 1 juni 1967.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BUITENLANDSE ZAKEN (1) UITGEBRACHT
DOOR DE HEER **DEKEYZER**.

MIJNE HEREN,

Het voornoemd Verdrag vervangt het Verdrag dat op 6 mei 1882 te 's Gravenhage werd getekend door België, Duitsland, Denemarken, Frankrijk, Groot Brittannië en Nederland en de politie van de visserij in de Noordzee buiten de territoriale wateren betrof.

Deze laatste internationale oorkonde werd in 1963 door Groot-Brittannië opgezegd.

Verscheidene bepalingen zijn zo niet verouderd dan toch vervallen; het toepassingsveld is te eng gebleken wil men de verbazende ontwikkeling in acht nemen welke het visserij-bedrijf in de laatste decennia zowel in de Noord-Oostelijke als in de Noord-Westelijke Oceaan heeft gekend.

(1) De volgende leden hebben aan de beraadslagingen van de Commissie deelgenomen :

De heren Struye, voorzitter; Ballet, Herbiet, Housiaux, Hulpiau, Leemans, Maisse, Risopoulos, Thiry en Dekeyzer, verslaggever.

R. A 8206

Zie :

Gedr. St. van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :
470 (Zitting 1963-1969) : Ontwerp van wet.

Handelingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers :
15 januari 1970.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1969-1970.

28 AVRIL 1970.

Projet de loi portant approbation de la Convention sur l'exercice de la pêche dans l'Atlantique Nord et des annexes, faites à Londres le 1er juin 1967.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ETRANGERES (1)
PAR M. **DEKEYZER**.

MESSIEURS,

La convention qui est soumise à votre approbation est appelée à remplacer la Convention signée à La Haye le 6 mai 1882 entre la Belgique, l'Allemagne, le Danemark, la France, la Grande-Bretagne et les Pays-Bas pour régler la police de la pêche dans la mer du Nord en dehors des eaux territoriales.

Cet acte international a été dénoncé par la Grande-Bretagne en 1963.

Maintes dispositions en sont devenues archaïques sinon caduques; l'étendue d'application en est également apparue trop restreinte eu égard à la prodigieuse extension de l'industrie de la pêche réalisée au cours des dernières décennies tant dans l'Atlantique du Nord-Est que du Nord-Ouest.

(1) Les membres suivants ont participé aux délibérations de la Commission :

MM. Struye, président; Ballet, Herbiet, Housiaux, Hulpiau, Leemans, Maisse, Risopoulos, Thiry et Dekeyzer, rapporteur.

R. A 8206

Voir :

Documents de la Chambre des Représentants :
470 (Session de 1968-1969) : Projet de loi.

Annales de la Chambre des Représentants :
15 janvier 1970.

Het Verdrag is de vrucht van een Conferentie welke plaats vond in Londen, in de periode gaande van 31 maart 1966 tot 17 maart 1967.

Dat Verdrag, met als titel « Verdrag inzake de uitoefening van de visserij op de Noord-Atlantische Oceaan » vormt derhalve een code van moderne gedragsregels welke geconcipeerd is geworden — zo luidt de aanhef — om de orde en de tucht op de visgronden van de bedoelde zeegebieden te verzekeren.

Het Verdrag is van toepassing op « de wateren van de Atlantische Oceaan, de Noordelijke IJszee en van de belendende zeeën, gelegen zeewaarts van de basislijn van de territoriale zee » binnen een door verscheidene lijnen begrensd gebied.

De bepalingen van artikel 9 voorzien in een stelsel van internationale controle welke echter uitsluitend buiten de nationale visserijgrenzen kan uitgeoefend worden. Dit toezicht zal opgedragen worden aan « bevoegde functionarissen », die houder zullen moeten zijn van een identiteitsbewijs dat moet vertoond worden wanneer zij zich aan boord van een vaartuig begeven.

Bepaald wordt dat vaartuigen waarop deze functionarissen zijn ingescheept zelfs vissersvaartuigen kunnen zijn.

De rechten en plichten van algemene aard van deze bevoegde functionarissen, die buiten de visserijzones ten opzichte van vaartuigen van vreemde nationaliteit kunnen optreden, zijn omschreven in artikel 9. Twee bijzondere bepalingen laten deze functionarissen toe aan een vaartuig bevel te geven te stoppen alsmede zich aan boord te begeven voor het onderzoek en het opmaken van een rapport :

1. indien er redenen zijn om aan te nemen dat een vaartuig de bepalingen van het Verdrag niet eerbiedigt;

2. indien er redenen zijn om aan te nemen dat een vissersvaartuig of zijn vistuig aan een ander vissersvaartuig of vistuig schade heeft berokkend ingevolge een overtreding van de bepalingen van het Verdrag.

België heeft nimmer in rechte uitbreidingen van rechtsbevoegdheid erkend welke het gevolg zijn van eenzijdige beslissingen; zij erkent evenwel de oprichting van visserijzones in overleg met de belanghebbende partijen zoals dit het geval is geweest met het Verdrag van Londen van 9 maart 1964.

Andere Staten verwerpen nog steeds het begrip van « visserijzones » en menen dat de rechtsbevoegdheid van een Staat zich enkel uitstrekt tot de grens van de territoriale zee.

Er zijn bepalingen van administratieve aard en bepalingen betreffende de lichten en seinen en de gedragsregels voor vaartuigen.

Het advies van de Raad van State verklaart onder meer : « De bepalingen van technische aard van het verdrag zijn zo dat het verdrag in algeme zin op vissersvaartuigen van toe-

La présente convention est le fruit d'une conférence qui s'est réunie à Londres du 31 mars 1966 au 17 mars 1967.

Cette convention, intitulée « Convention sur l'exercice de la pêche dans l'Atlantique Nord », forme donc un code de règles de conduite modernes, conçu, comme le dit le préambule, aux fins d'assurer l'ordre et la discipline sur les lieux de pêche dans la zone envisagée.

La Convention s'applique aux « eaux de l'océan Atlantique, de l'océan glacial Arctique et de leurs mers tributaires situées à l'extérieur de la ligne de base de la mer territoriale » et comprises dans une zone délimitée par différentes lignes.

Les dispositions de l'article 9 instituent, mais uniquement en dehors des limites nationales de pêche, un système de contrôle international. Celui-ci sera exécuté par des « officiers autorisés » qui devront être porteurs d'un document d'identité qu'ils devront exhiber en montant à bord d'un bateau.

Il est prévu que les bâtiments à bord desquels ces officiers se trouveront pourront même être des bateaux de pêche.

Les droits et les devoirs de caractère général de ces officiers autorisés, pouvant procéder en dehors des limites de pêche à l'égard de bateaux d'autre nationalité que la leur, sont décrits à l'article 9. Deux dispositions spécifiques permettent à ces officiers de faire stopper les navires et de monter à bord pour enquêter et établir un rapport :

1. s'il y a lieu de croire qu'un bateau ne respecte pas les dispositions de la convention;

2. s'il y a lieu de croire qu'un bateau de pêche ou ses engins ont causé un dommage à un autre bateau de pêche ou à ses engins suite à une infraction aux dispositions de la Convention.

La Belgique n'a pas reconnu en droit les extensions de juridiction réalisées par voie unilatérale; elle reconnaît toutefois la constitution de zones de pêche par voie d'accord réalisé entre parties intéressées comme dans le cas de la convention de Londres du 9 mars 1964.

D'autres Etats continuent de repousser absolument la notion de « zone de pêche », considérant que seule la limite de la mer territoriale marque celle de la juridiction d'un Etat.

Certaines dispositions ont un caractère administratif, tandis que d'autres concernent les feux et signaux et la conduite des bateaux.

De son avis, le Conseil d'Etat déclare notamment que « les dispositions techniques de la Convention sont de nature telle que d'une façon générale la convention s'appli-

passing is, dit betekent op elk vaartuig dat als bedrijf gebruikt wordt voor het vangen van vis. »

Het ontwerp van wet werd bij eenparigheid van stemmen door de Kamer van Volksvertegenwoordigers op 15 januari 1970 aangenomen.

Uw Commissie heeft het ontwerp van wet en dit verslag met algemene stemmen aanvaard.

De Verslaggever,
R. DEKEYZER.

De Voorzitter,
P. STRUYE.

que aux bateaux de pêche, ce qui signifie tout bateau utilisé à titre professionnel pour la capture du poisson. »

La Chambre des Représentants a adopté à l'unanimité ce projet de loi en sa séance du 15 janvier 1970.

Votre Commission a admis à l'unanimité le projet de loi ainsi que le présent rapport.

Le Rapporteur,
R. DEKEYZER.

Le Président,
P. STRUYE.